

[Pia Kjærsgaard]

de os ikke blot op og kritiserede og advarede mod loven, vi fulgte vore advarsler op ved selvfølgelig at stemme nej.

Fremskridtspartiet gik et skridt videre. Vi fremsatte kort tid efter lovforslag om, at loven blev ændret eller, mere præcist, blev skærpet. Desværre overhørte regeringen endnu en gang, hvad saglige argumenter kunne have gjort for at ændre ved flygtningeloven, og stemte mod fremskridtspartiets forslag, der ville have overflødiggjort denne debat.

I den senere tid har vi dog registreret, at der blandt regeringspartierne findes helt besindige og fornuftige mennesker, der i løvægt er ved at registrere, at fremskridtspartiets advarsler måske ikke var så tossede, som man gerne ville have de skulle være, men på grund af et altoverskyggende bedrevidende flertal herinde står vi i dag med et problem, hvis uoverskuelighed ingen gør sig begreb om. Offentligt får vi ikke denne regering til at indrømme, at den har handlet mod danske interesser, mod den danske befolknings ønsker og mod økonomiske, kulturelle og religiøse interesser, men noget må der gøres alligevel.

Vi modtog tidligere nogle konventionsflygtninge og bådflygtninge som supplement til vores indvandrerstop, men alt gik stille og fredeligt for sig. Så gik regeringen og forligspartierne helt amok i deres humanitære altomfavnelser, der i løbet af få år vil vende helt op og ned på det danske samfund, som vi i generationer har kunnet glæde os over, og som vi har så stolte traditioner fra, og som et befolkningsflertal ønsker at bevare.

Tilstrømningen af fremmede fra den anden halvdel af kloden har statsministeren kaldt en udfordring, ja, han går et skridt videre og kalder det en modenhedsudfordring og siger, at vi vil blive ringere og fattigere som nation, hvis vi afviser flygtningene.

Vi, der kæmper for at bevare vores kulturarv og bl.a. derfor siger fra over for regeringens politik, bliver kaldt hysteriske af statsministeren. Som bekendt for de fleste er der et stort, stort flertal af den danske befolkning, der mener, vi modtager for mange flygtninge. Det vil regeringen få meget svært ved at tilbagevise, men regeringen følger den socialdemokratiske idé om, at så længe der er et politisk flertal, skal man blæse på, hvad befolkningen siger.

Bedrevidenheden har gyldne kår inden for disse støvede mure. Regeringen har tilmed bakket sin tåbelige lov op ved at fremlægge ægte danske tanker om, hvordan vi får integreret alle disse mange tusinde asylansøgere i det danske samfund. Nogle steder hopper borgere på regeringens forslag, hvorefter man straks bombarderer disse steder med nye strømme af asylansøgere, så selv den største humanist, eller hvad man vil kalde sig, må give op.

Regeringen har nu igen søgt til sine socialdemokratiske asylforhandlere, og bag lukkede døre har man holdt sammenrend om et eller andet, der vedrører asyløgerproblemet. De lukkede døres asylpolitik giver endnu en anmærkning i regeringens karakterbog.

Netop denne optimistregering ville jo så gerne lægge sagerne ned i salen, men var fremskridtspartiet ikke gået ind i sagen, var man stadig i gang bag lukkede døre og nedrullede gardiner. Pudsigt nok undlader man at trække asylfrontkæmperen hr. Bernhard Baunsgaard fra de radikale ind til tys-tysmøderne, ligesom SF må se sig hensat til skammekrogen sammen med VS. Ikke forstyrre, når de voksne snakker! Jo, fremskridtspartiet kender udmærket regeringens evner til at lave forligsbrud og dens manglende lyst til at overholde aftaler, men nu kan disse partier jo drage deres egen erfaring.

Man kan spekulere over, om der blandt de forslag, der kommer på bordet, indgår endnu et angreb på den danske borgers ret til at ytre sig, eller om det skal være tvungent, hvem man vil lade sig betjene af i forretninger, taxaer eller andre steder. Det er jo en socialdemokratisk kongstanke, at alt skal forbydes, som bare har antydning af ytringsfrihed over sig. Jeg tænker på de røster, der har været fremme om at gennemføre en stramning af racediskriminationsloven, hvordan den så end skal praktiseres.

På grund af et altoverskyggende bedrevidende flertal har vi fortsat herinde et fantastisk stort problem, og det er på den baggrund, fremskridtspartiet har stillet denne forespørgsel.

Besvarelse

Justitsministeren (Ninn-Hansen):